

[Lange.]

det andet høje Ting, og at der ikke fra vor Side var antydet noget om, hvilke andre Muligheder der forelaa. Jeg mener, at det var et naturligt Krav — det holdt vi ogsaa stærkt paa i Udvalget —, at man fra Regeringspartiernes Side, hvis man overhovedet vilde gaa ind paa en Forhandling om det Princip, vi ønskede lagt til Grund, maatte antyde over for os, hvilke Ønsker man havde med Hensyn til Ændringer i det af os stillede Ændringsforslag. At vi skulde stille en hel Række Ændringsforslag for — muligvis — at gætte, hvad der var Regeringspartiernes Ønske, kunde man dog fornuftigvis ikke forlange.

Ogsaa jeg kan, da jeg gaar ud fra, at der ikke vil ske mere i denne Sag og der derfor ikke er Grund til at tage en yderligere Forhandling op ved tredje Behandling, anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Naar det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) beklager, at der ikke er blevet Enighed om Sagen, kan jeg dele denne Beklagelse. Men naar han føjer til, at der kunde være opnaaet en Enighed, hvori hele Rigsdagen deltog, kan jeg ikke dele dette hans Syn.

Jeg har ikke taget Ordet for at give en Fremstilling af, hvad der er foregaaet i Udvalget; men det er mit bestemte Indtryk af de førte Forhandlinger, som ikke var dybtgaaende, som ikke gik ret vidt, at det Parti, som det ærede Medlem repræsenterer, ikke var til at faa i Tale i denne Sag. Det er mit bestemte Indtryk — det vil jeg dog gerne sige over for det ærede Medlems Udtalelse om, at der kunde være opnaaet Enighed. Hvis det ærede Medlem har Ret deri — og det har han maaske —, saa har hans Hjerte dølgnet sig saa stærkt under hele denne Forhandling, at det ikke har været muligt, selv for et velvilligt Øre, at lytte sig til, hvad det ærede Medlem kunde tænke sig. Det, der er Realiteten, er, at der er stillet det samme Ændringsforslag her som i Folketinget, og jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme imod det.

Det staar mig ganske klart, ikke mindst efter Udvalgsforhandlingen, at der er almindelig Enighed imellem Rigsdagens Partier om, at denne Sag skal afgøres nu, og

denne Enighed og Følelsen af denne Nødvendighed er saa stærk og raader over Rigsdagsmedlemmernes Sind og deres Opfattelse med en saadan Styrke, at de Forhandlinger, der har været ført om at faa denne Enighed flyttet over paa et Grundlag, som alle kunde stemme for, har været noget underordnet i Sammenligning med det, der er Kærnen i Sagen, som vi alle er enige om, og som hele Nationen er enig med os i.

Ordføreren (Ch. Petersen): Jeg skal naturligvis heller ikke komme ind paa Forhandlingerne i Udvalget, men vil blot gøre opmærksom paa, saadan som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, at der ikke fra nogen Side har været fremsat andre Ændringsforslag end det, der findes optrykt i Betænkningen, og som er ganske det samme som det, der har været drøftet indgaaende i det andet høje Ting, og som Flertalspartierne ikke har været i Stand til at tiltræde. Den Drøftelse, der i øvrigt har fundet Sted i Udvalget, har altsaa ikke givet Anledning for de to ærede Oppositionspartier til at fremsætte noget andet Forslag, og jeg skal derfor fremdeles anbefale, at man vedtager Lovforslaget i dets oprindelige Affattelse.

Statsministeren (Stauning): Der er næppe Anledning til nogen Forhaling af denne Sags Behandling. Jeg skal blot i Anledning af en Bemærkning af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) sige, at det er vist rigtigt, at hele Rigsdagen kunde være samlet, hvis Flertallet vilde have antaget det Forslag, som Mindretallet har dikteret baade i Folketinget og her. Dette kan nu ikke lade sig gøre, og den Fremgangsmaade, som er anvendt her eller søgt anvendt, er den samme, som blev anvendt, da et andet Flertal regerede. Da lod man Mindretallet stille Ændringsforslag, hvis de havde noget at sige over for Regeringsforslagene, og det er den samme Fremgangsmaade, der nu anvendes og praktiseres. For mig er der ikke præsenteret noget andet Ændringsforslag, da jeg var til Samraad med Udvalget.

Hauch: Naar det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) siger — saadan forstod jeg ham —, at Muligheden for en Overenskomst mellem Partierne